ANUL I.—No. 14 | 2 LEI EXEMPLARUL | DUMINECA 13 MAI 1923

CUVÂNTUL STUDENȚESC

ORGANUL·STUDENȚIMEI·ROMÂNE
DIN INTREAGA ȚARA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BULEV. ELISABETA 5
(Palatul Eforiei)
BUCUREȘTI

ANUNCIURI ȘI RECLAME
se primesc la Ad-trația ziarului

PREȚUL:
2 lei numărul în țară.
3 lei numărul în streinătate

ABONAMENTE
Pe 12 luni . . . . 100 lei
Pe 6 luni . . . . 60 lei
Pe 3 luni . . . . 30 lei

Pentru preoți, profesori, învățători, studenți și ofițeri
Pe 12 luni . . . . 70 lei
Pe 6 luni . . . . 40 lei
Pe 3 luni . . . . 25 lei

Autoritatea morală a politicianilor în procesul național cu Evreii

Doctorul Ebner, evreu de rassă, din Bucovina, a declarat că lupta deschisă de noi face dovada incapacității noastre; că noi, neputând sta la umăr în calități intrinseci cu **„poporul ales“**, recurgem la protecția exterioară, a legilor.

Nu vom răspunde **înfruntării**, prin excelență judaice, a lui Ebner. Ea caracterizează minunat pe fiul **poporului** ce se crede **ales**, ca să cucerească lumea, **prin orice mijloace**, făcându-și slugi plecate pe fiii celorlalte confesiuni, pe care nu i-au putut ucide altfel.

Ne vom adresa însă acelora cari, jucând rolul de **coadă de topor**, au adus poporul nostru în starea de robie economică și culturală, în care se găsește astăzi.

Ne vom adresa lor, nu ca să-i lipsim de tantiemele lui Blank, ci ca să le spunem că **nu au autoritatea morală** să se împotrivească luptei noastre de jertfă, și deci nu le rămâne decât să se dea înlături! Stăpânii domniilor voastre, domnilor politiciani, sunt Evreii.

* * *

Robi ai ambiției de a ajunge miniștri — d-voastră aveți teamă de pressa lor, am numit aproape întreaga pressă ce-și zice „românească“. (Dimineața, Adevărul, Pressa, Lupta Aurora, Flacăra, etc.)

* * *

Robi ai patimei de a ajunge repede bogați, **fără muncă productivă și constructivă**, d-voastră vă asociați cu Evreii în consiliile de administrație ale societăților lor, care exploatează munca productivă a țărănimii.

D-voastră, prin puterea politică parazitară, le dați lor, în concesiune, bunurile statului, furniturile, aprovizionările, etc.

Odată deveniți în acest chip robii Evreilor, sunteți purtați de nas și orice mișcare vă este interzisă.

* * *

Purtând în d-voastră suflete inferioare, de robi ai patimilor și ai banului, sunteți fatal și niște **robi culturali**.

Prin definiție deci, rolul cultural național vă scapă.

Dar ați tras după d-voastră în prăpastie însuși acest popor, ale cărui drepturi le-ați confiscat o jumătate de veac.

D-voastră, evident, nu ați putut da massei poporului școalele ce-i trebuiau, nu i-ați pus la îndemână instrumentele de cultură și educație necesare ca să poată lupta. Ba ați concedat, la ocazii, chiar acele organe de luptă pe care le-ai fi putut conduce singuri, sau în tot cazul, cu ROMÂNI (cazul „Aurorei“, „Flacărei“ și atâtea altele).

* * *

Față de aceste împrejurări, ai căror autori morali sunteți exclusiv domniile voastre, **din toate partidele**, noi vă considerăm **incapabili moralmente** de a rezolvi o problemă în care Evreii sunt „parte“ în proces; căci de fapt **d-voastră înșivă** sunteți „parte“ și, evident, nu puteți fi și judecători și parte într'un proces așa de mare.

Sunt vremurile prea mari și prea grele sunt problemele, pentru ca oameni fără independență și fără autoritoate morală, politică și națională, să corespundă necesității.

Jandarmul vă dă autoritatea fizică, ne dă puști și gloanțe; el nu adaugă însă o iotă elementului moral, care d-voastră vă lipsește total.

Inlături deci—toți cei cu jetoane de prezență dela Evrei!
La muncă—oamenii nepătați și desinteresați!

In fața faptelor

de I. Găvănescul
Prof. Universitar

Când scriu aceste rânduri, suntem în plină mișcare a problemei evreiești.

Problema s'a pus așa de brusc și de violent încât se potrivește mai bine să zici că a *isbucnit*. Ca o boală gravă care se declară cu prilejul unei mici răceli.

Incidentul neinsemnat, în aparență, care a deslănțuit mișcarea, a fost... un cadavru. Un cadavru de ovreiu, furat de studenții ovrei din sala de disecție a Universității din Cluj.

Sentimentul demnității românești atins prin fanatismul unui gest care accentua un privilegiu de neam și de rasă în fața sacrificiului comun cerut de știință pe altarul adevărului folositor omenirii, a răscolit întreaga ființă morală a tinerimii, a făcut-o să privească mai de aproape și din toate punctele de vedere raportul etnic dintre Români și Evrei, mai întâi în cadrul mărginit al templelor culturei naționale. Și de aici, după ce s'a constatat — cea ce nu se știa! — că proporția elementului semit față cu cel românesc nu este cea firească unei minorități etnice față de majoritatea elementului de baștină, ci adesea din contră este tocmai proporția nenuturală *a unei majorități a minorității etnice străine față de minoritatea majorității etnice de baștină*; după ce s'a constatat că, la Iași, bună oară, sunt, în unele facultăți, ca cele de medicină și de farmacie, 80% și 90% studenți evrei, și în liceu 60, 70 și 80% elevi evrei, problema s'a generalizat. S'a pus întrebarea: dacă acest raport perzistă, care ca fi soarta culturei naționale românești? Care va fi stratul dominant al țării? Ce va deveni sufletul și caracterul neamului care constitue rațiunea de a fi *a statului românesc*?

Care va fi în fața istoriei, în fața lumei și a posterității priveliștea României Noui și Mari, priveliștea unui popor abia unit în stat liber, care își pune capul sub jug străin, în propria lui țară, după ce abia a scăpat de jugul străinilor de peste hotare?

Intrebarea, emoționantă prin ea însăși, devenea iritantă pentru că nu se vedea soluția prin mijloace sigure de prefacere evolutivă. S'a tins de odată la așezarea lucrurilor în raporturile lor naturale. S'a cernt *numerus clausus*.

Rezultatul?

In momentul acesta avem Universitățile închise, și toată România agitată de o chestiune culturală, socială, politică.

Fără a schimba nimic din principiile generală formulate mai sus, revenim asupra lor, spre a le precisa în lumina faptelor.

Faptele aruncă lumină asupra principiilor, numai dacă, după constatarea lor obiectivă, sunt privite ele însele în lumina înțelesului lor rațional.

O problemă, de orice fel, rămâne insolubilă, dacă nu i se cunosc *datele*; sau se desleagă insuficient și rău, dacă nu se ține seamă de toate datele, sau dacă se omit cele mai de seamă.

Și problema ovreiască nu este *aceiași* în toate țările. In fiecare țară se prezintă cu date noui, care îi hotărăsc altfel soluțiunea.

La noi datele esențiale ale problemei ovreiești, cari — *toutes choses égales d'ailleurs* — o complică și o agravează sunt:

1. *Numărul excesiv de mare al Evreilor*, mai mare, față de populația țării, de cât în orice altă țară din lume.

După o statistică mai nouă, iată cum s'ar prezenta raportul Evreilor cu populația în diferitele state ale Europei:

Suedia	1	ovreiu	la	7500	locuitori.
Spania	„	„	„	6200	„
Anglia	„	„	„	800	„
Franța	„	„	„	450	„
Belgia	„	„	„	420	„
Serbia	„	„	„	120	„
Italia	„	„	„	80	„
Bulgaria	„	„	„	78	„
Rusia	„	„	„	76	„
Germania	„	„	„	63	„
Austria	„	„	„	23	„
Turcia	„	„	„	21	„
Ungaria	„	„	„	16	„
Polonia	„	„	„	13	„
România	„	„	„	7	„

Chiar presupunând că țifra raportului din România n'ar fi tocmai așa de jos față cu cea din Polonia, mângăerea n'ar avea o însemnătate serioasă.

Pe de altă parte, numărul ovreilor cari zilnic trec granița în România, din toate părțile, mai ales din Rusia și Ucraina, unii primiți de milă, alții strecurați prin fraudă și conrupțiune, alții furișați prin surprindere, este după mărturisirea celor ce cunosc lucrurile de aproape, așa de mare în cât cifra raportului din statistică, privitoare la România, este, mai mult de cât probabilă. Iar dacă nu se va opri imediat și cu desăvârsire *invasia*, situația oglindită în acea statistică va putea fi în curând chiar inferioară realității.

2. *Imposibilitatea asimilării elementului evreesc cu elementul de baștină românesc*, este o a doua condiție a problemei.

Una din cauzele acestei imposibilități se găsește în prima dată, notată: **Numărul**.

Numai simpla schimbare de raporturi numerice dintre elementul etnic dominant, care alcătuește caracterul propriu al unui stat național, și elementul etnic străin introdus în organismul lui, schimbă fundamental datele problemei și deci modalitatea soluționării ei, de la un popor la altul, de la un stat la altul. Unificarea relativă și armonia necesară convețuirii altfel se va realiza, când *un* străin intră în legături de viață cu 450 sau cu 800 de locuitori ai națiunei autohtone. Și altfel se speră că se va putea realiza acelaș condiție de convețuire armonică și de unificare socială, când *un străin* are raporturi de viață numai cu 7 locuitori ai națiunii ce alcătuește statul etnic autohton, în care a intrat și care trăește în *masă compactă*.

Franța cu cei 450 membri ai săi față de *un* evreu și mai ales Anglia, cu cei 800 de conaționali față de *un* evreu, sunt țări cari nu pot să înțeleagă și să judece, din proprie experiență actuală, o țară în care stau numai 7 conaționali față de acelaș element etnic străin — chiar dacă celelalte condiții de cultură, de organizație economică, politică, etc. ar fi aceleași.

Și aceste condiții *nu sunt aceleași* la poporul francez și cel englez deoparte, și la cel român de alta! Cele dintâiu, având un suflet întărit de o veche cultură națională, cultura crescută de secole din propriul geniu etnic, trăesc în forme de organizare politică, socială, economică bine închegate într'un stat consolidat de veacuri. România, la începuturile șovăelnice ale culturii proprii naționale, departe de a-și avea un stat etnic constituit de *veacuri*, abia azi stă în fața problemei acestei constituiri, abia azi a isbutit să-și vază națiunea întregită, abia azi se agită zilnic cu chestia nedeslegată încă a *unificării*, abia azi își chibzuește — și nu e lăsată să-și mediteze în tihnă — propria organizare a statului etnic, în o *constituție* națională.

Abia azi!

Ce-au făcut alte popoare în momentul când erau preocupate cu chestia propriei organizări, încă nedesăvârșite, a statului lor național? Și, firește, punem întrebarea, uitându-ne la popoarele ce stau în fruntea civilizației europene și de la cari suntem îndemnați să luăm pildă.

Ce a făcut, bunăoară, Anglia? Ne-o spune istoria. Scriitorul sociolog și istoric **Houston St. Chamberlain**, englez de origină dar cunoscut, în o bună parte a activității sale publicistice, prin aprigă sa propagandă pentru ideia culturei și dominațiunei pangermaniste, a remarcat faptul, amintit, de altfel, și de **Salomon Reinach**, învățatul arheolog și filolog francez, de origină evreiască din ale cărui scrieri nu lipsește sentimentul solidarității de rasă.

Anglia a expulzat, la începutul organizării statului său modern, pe toți evreii de pe teritoriul său (la 1290). A închis pentru ei granițele, timp de secole. Si nu le-a deschis de cât după constituirea și consolidarea statului etnic din toate punctele de vedere: social, economic, comercial, industrial, politic, religios. Atunci a deschis porțile cetățeniei engleze; și nici atunci nu le-a lăsat larg deschise de cât de la 1860 încoa. Nu mai era nici o primejdie de perturbarea funcționării normale a statului englez. Scopurile și mijloacele vieței lui publice erau și sunt fixate. Nu intră nimeni în el de cât asimilându-se, și cine pătrunde în el e forțat, în mod natural, să-l servească.

Si totuși, acest organism politic viguros nu are de luptat de cât cu *un* element semit repartizat la 800 englezi, din o masă etnică împrăștiată, fără mare unitate compactă, în populația de baștină.

De acela în Anglia chestia evreiască *nu există*. Si de acela Anglia nu e competentă să o înțeleagă și să o deslege aiurea. Si nici nu concepe *că* și *cum* poate să existe în alte țări o astfel de problemă

Memoria experienței istorice? E în cărți, nu în capetele diplomaților.

Ceva mai competente a înțelege chestia semită de la noi sunt popoarele la cari proporția populației evreești față de populația autohtonă se apropie, întru câtva de a noastră: Germania, Austro-Ungaria. Nu mai vorbim de Polonia și de Rusia.

Experiența acestora? E cunoscută. Nu insistăm.

Dar procedarea Angliei, al cărui geniu politic și instinct puternic de conservare nimeni nu-l va contesta, nu a fost unica în felul ei în istoria popoarelor europene civilizate.

Acelaș lucru l-a făcut *Franța* în 1306. Ba încă, fiindu-i mai greu Franței continentale de cât Angliei insulare să-și închiză hermetic frontierele, ea s'a văzut nevoită să repete, la interval de 90 de ani, măsura de higienă preventivă a statului național în formație, expulzând *încă odată*, la 1395, pe Evrei [1]).

Nu mai vorbim de celelalte țări, de la cari nu ne gândim să luăm pildă.

Ne uităm însă întrebător în ochii acestor două fruntașe ale civilizației europene, cari au dat cea mai strălucită dovadă că au simțit în viața lor istorică, pericolul semit și au arătat lumii, prin exemplul lor elocvent, la ce mijloace afective de profilaxie socială recurge un popor care vrea să-și conserve ființa sa națională în clipa delicată a organizării sale politice.

De ce nu vor ele, de ce nu vrea în special Anglia, care dispune de atâtea mijloace de asimilare și are așa de puțini evrei, de ce nu vrea să cheme în sânul său pe bietul popor israelit, și să-l primească în proporția de un evreu la șapte Englezi, iar nouă să ne cedeze situația de un evreu în 800 de Români? Ce dreaptă și umanitară soluție ar găsi astfel chestia semită, și pentru Evrei și pentru Români!

(Din cartea nou apărută: „La o răspântie a Istoriei Naționale.“ pagina 30-35).

1) Salomon Reinach *Orpheus*, Histoire générale des religions 1914, pag. 804.

EROUL ZILEI

Prefectul Universității

Moartea generalului Cristescu

Marți noaptea, la ora 1 și 20, a încetat din viață la sanatoriul Dr. Antoniu, generalul de corp de armată Constantin Cristescu, Șeful marelui Stat Major.

Militar desfârșit, cu o cultură vastă, generalul Cristescu a avut o carieră strălucită și a luat parte activă și prețioasă la toate actele mari, săvârșite de către armata noastră în ultimii 15 ani.

Sub-șef al marelui stat major în 1912, generalul Cristescu a fost atașat în ultima perioadă a Războiului Balcanic pe lângă cartierul armatei Sârbești, unde a adus servicii remarcabile.

In timpul marelui războiu, generalul Cristescu a comandat grupul apărărei dela Dunăre, iar în urmă a pregătit marea bătălie dela Mărășești, înscriind prin aceasta cea mai glorioasă pagină din epoca întregirei neamului.

Din nefericire, și din motive pe care nu le cunoaștem, generalul Cristescu nu s'a bucurat pe deplin de recunoașterea acestui merit netăgăduit.

Alături de întreg poporul Român, studențimea ia parte din inimă la Doliu național, pricinuit de moartea marelui Român și ostaș, care a fost generalul Cristescu.

Cuvântul Studențesc

xox

Studenții dela Cluj părăsesc căminurile

Studenții Universității din Cluj, Academiei Agricole, precum și ai Academiei de Comerț, au părăsit Universitatea și căminurile.

Ei au declarat categoric, că preferă să părăsească căminurile, de cât să participe la cursuri alături de studenții jidani.

Citiți și răspândiți!
Cuvântul studențesc

Comemorarea lui Gh. Pop de Băsești

De ziua sfântului Gheorghe, 10.000 de români din toate colțurile țărei au venit la Băsești să ia parte la desvelirea monumentului marelui luptător român, Gh. Pop de Băsești.

Au venit foștii lui colaboratori, trimișii societăților culturale și studenții au venit trimișii partidului la putere și ai parlamentului.

Memoria celui ce timp de 60 de ani a purtat cu bărbăție steagul luptei, a fost cinstită așa cum cereau credința strămoșească, simțirile adânci a celor ce l-au iubit și respectat, a celor ce gândeau sincer la opera și munca lui de apostol, dar desigur și așa cum simțirile mai puțin adânci a celor ce executau preceptele tratatelor de bună-cuviință, cereau.

Oare s'au gândit oamenii politici ce se găseau acolo, că *nu sunt vrednici* să cinstească memoria celui ce a prezidat *Adunarea Națională dela Alba Iulia* și a proclamat Unirea, cei ce compromit azi *Unirea sufletească*?

A apărut lucrarea D-lui profesor universitar, I. Găvănescul: „La o răspântie a Istoriei Naționale“.

Din ea se desprinde clar gravitatea problemei jidovești.

Români! Citiți și răspândiți această interesantă carte.

XoX

Dela corespondentul nostru din Cluj

TEROAREA DE LA CLUJ

Principalul scop fiindu-ne a informà just studențimea din țară asupra celor ce se petrec în Universitatea Daciei Superioare, ne vom mărgini la o înșirare cronologică însoțită de cât mai puține comentarii, a celor petrecute în ultimele zile. De-altfel aceste comentarii sunt de prisos, întrucât fidela înșirare a evenimentelor e suficient de sugestivă.

In ultima săptămână a lunii Aprilie, studențimea clujană ajunsese la un grad de fierbere și frământare din care se puteau ușor prevede întâmplările din zilele următoare. Sâmbătă, 28 Apr., avu loc prima isbucnire: toți Evreii au fost goniți dela cursuri.

Duminecă 29 Apr., urmà să sosească Principele moștenitor la Cluj, pentru serbări sportive. Studențimea, a cărei atitudine era dejà fixată de fapt, trebuia doar să se pronunțe oficial, într'o ședință a Centrului, care nu putea avea loc fără învoirea rectoratului. Se proectă totuși o ședință pe Sâmbătă seara.

In după amiaza zilei însă, porțile Universității fură zăvorâte și, pentru prima oară, și fără nici un motiv prealabil (dar poate oare să existe vre-odată vre-un motiv, justificator pentru o asemenea pângărire?), *forța armată fu introdusă în Universitatea*, pe care de atâtea ori, și atâția profesori, au numit-o și ne-au învățat s'o considerăm ca un *templu*. Era totodată o jignire a demnității studențimii clujene: autoritatea universitară nu mai avea în noi nici o încredere și ne găsea doar buni de lovit peste capetele noastre seci. Măsura revoltei născute în noi de această faptă neașteptată ne-a arătat-o viguroasa manifestație de antipatie care avu loc în aceeași noapte la D-l Rector *Iacobovici*, care fu huiduit de mai multe sute de studenți ai săi.

Ziua a doua, Duminecă dimineața, orașul era îmbrăcat în haină de sărbătoare: veneà Alteța Sa, dar atmosfera continua a fi foartte încărcată. Rectorul găsi îndată un al doilea prilej de jignire a studențimii: interzise participarea studenților la recepția solemnă făcută de Principele moștenitor factorilor culturali ai Clujului, printre cari noi nu eram considerați demni de a face parte. Alteța Sa avù însă un gest atât de frumos și de sugestiv: mirat de lipsa studențimii (recepția erà doar în aula Universității noastre, de care am fost despoiați), trimise pe aghiotantul său jos, unde, la trepte staționau și ovaționau familia regală sute de studenți, — pentru a-i chema sus în aulă, alături de el. Și, desmințind neîncrederea jignitoare ce i s'a arătat, studențimea făcù Principelui Carol o manifestație neuitată, iar după masă i se acordă o audiență specială.

Studențimea își crestă însă și aceastà a treia jignire la răboj.

Luni 30 Aprilie avu loc ședința extraordinară a Centrului studențesc, unde, precum se știe, s'a hotărât complecta solidaritate cu celelalte Universități, obținându-se toți studenții dela cursuri și împiedecând participarea jidanilor, cum de altfel se făcuse dejà în zilele precedente, în urma răsturnării comitetului pacifist al Soc. Stud. în Medicină, care avea în frunte pe D-l Zeana.

Hotărârea de Luni, fu viguros executată Marți, 1 Mai, dimineața. Studenții, *având în fruntea lor pe membrii comitetului Centrului*, baricadând toate intrările localurilor universitare, împiedecară *toate* cursurile. *Nici un* student nu s'a prezentat la vre-un curs. Mercuri, 2 Mai, repetându-se aceleași fapte, Senatul universitar decise suspendarea cursurilor până Vineri dimineața, 4 Mai.

Mercuri se întruni colegiul universitar, în mijlocul unor vii manifestații de simpatie față de profesorii iubiți, din partea mulțimei studenților, care s'a strâns la intrarea principală a Universității înțesate de soldați și pe poarta căreia erau prinse afișe cu inscripții studențești ocazionale.

Hotărârea Colegiului, dela care au lipsit numeroși D-ni profesori, fu crudă: redeschiderea cursurilor *cu ajutorul forței baionetelor*, și măsuri energice de extirparea radicală a „provocatorilor".

Chiar dacă aceste două măsuri și-ar mai găsi poate vre-o justificare oarecare, în schimb nu se mai poate bucură de această, jignirea nouă adusă studențimii de către D-l Rector, D-sa, conform relatărilor ziarelor, a afirmat în cuvântarea D-Sale că „mișcarea studențimii clujene, e condusă de studenți exmatriculați". E adevărat că astăzi sunt eliminați mulți studenți, între cari trei membrii ai comitetului Centrului studențesc „P. Maior", inclusiv președintele ad-hoc, al acestui Centru, însă aceste eliminări s'au făcut Joi în 3 Mai, după ședința Colegiului, din 2 Mai, la care a afirmat acestea D-l Rector Iacobovici. Deci D-sa se raporta la alți studenți exmatriculați, despre cari noi nu știm nimic, și cari *n'au fost niciodată îndrumătorii studențimii.*

Intrebat de către D-l Prof. Dragomir, asupra unui caz concret, D-l Rector a citat pe un oarecare student Moldovanu, fost „*calfă de zida*" (sic) și înscris prin fraudă în Universitate, ne-având baalaureatul. Pentru cei ce cunosc situația dela Cluj, nu mai trebue să spunem cât de neîntemeiată e afirmația că asemenea studenți, „foste calfe de zidar", înscriși în Universitate grație neglijenței autorităților, ar fi conducătorii noștri. Noi nu cunoaștem nici un Moldovan nebacalaureat, fostă calfă de zidar, care să aibă cel mai neînsemnat rol în conducerea luptei noastre de apărare națională. De ce se lansează atunci asemenea vești, dacă nu cu intenția vădită de a compromite total corpul studențesc clujan? Când scrim acestea ne gândim la întrebarea atât de justă din Memoriul studențimei către Parlament: „dacă autoritățile ajung să-și piardă cumpătul într'o asemenea măsură, atunci cum ni se poate pretinde nouă să nu ni-l pierdem pe al nostru în ripostele ce le dăm?". Studențimea clujană nu va uità nici odată această nouă ofensă gravă și absolut nemeritată ce i s'a adus.

Acestea fiind principalele hotărîri ale Colegiului, imediat, Mercuri seara, s'a decretat *Starea de asediu* în orașul Cluj. Puternice detașamente militare păzesc casa D-lui Rector.

Astăzi, Vineri 4 Mai, urma să se încerce deschiderea cursurilor: *nici un* student român nu se prezentă, din nou, la ele. Rectoratul, pentru a produce poate impresia că nu mulțumită hotărârii studențești au fost împiedicate cursurile, și pentru a-și validita o nouă armă de luptă, tot atât de rău aleasă ca și celelalte, publică, după ce cursurile nu se putuseră dejà ține (afară de Anatomie, unde D-l Prof. DPapilian a ținut cursuri numai cu câțiva evrei și medico-militari), că se suspendă din nou toate cursurile până Luni, 7 Mai, când se va face încercarea definitivă de a le deschide.

Pentru a contribuì la intrarea în normal, s'au adus la cunoștință, deocamdată, (prin acestea Vineri seara, în 4 Mai), următoarele măsuri:

— Studenții bursieri, car vor lipsì cinci zile dela cursuri vor fi exmatriculați, scoși din căminuri și jupuiți de burse (studențimea e însă asigurată cu încartiruire în oraș).

— Nu se mai poate intrà în universitate, decât cu niște cărți de student speciale, eliberate numai studenților cunoscuți ca pașnici. Se va face zilnic apelul nominal.

— Se elimină *pentru totdeauna* din Universitattea din Cluj, cu cerere către Minister pentru a fi eliminați și din *toate celelalte Universități* românești, deocamdată (Vineri), următoarea serie de studenți: *Ion I. Moța* (președintele provizor al Centrului studențesc „P. Maior"; *Mocanu Isac*, membru în Comitetul Centrului studențesc „P. Maior"; și Președintele Soc. Stud. în Științe; *Olimpiu Boeriu*, membru în comitetul Centrului „P. Maior"; *Moldovan Virgil* (nu e vorba de „calfa de zidar"); *Silaghi Ion, Bidian Augustin; Victor Nicolae*, studenți.

Pe mâine Sâmbătă sunt convocați la Rectorat alte câteva zeci de studenți, cari, înainte de a primi aceeași pedeapsă, sunt anchetați (ceilalți 7 eliminați nefiind ascultați deloc, spre a-și prezentà apărarea).

Situația, după cum lesne se înțelege, e extrem de încordată, mai multe sute de studenți vor cere Rectoratului înapoierea actelor și exmatricularea lor până ce nu va înceta Universitatea de a fi transformată în cazarmă, și până ce se va reveni asupra pantomimei înscenări a eliminărilor.

Nu se poate prevedea nici o împăciuire, deoarece pentru aceasta ar trebuì să existe aci o studențime lașă și nehotărâtă de a-și salva cinstea.

Remediul final: închiderea definitivă a Universității, se va dovedì ca singurul eficace într'o asemenea situație, a cărei vină o poartă exclusiv autoritățile, fie guvernul, fie autoritatea universitară.

*

La Academia de Agricultură, s'a luat aceeași hotărâre de solidarizare și complectă abținere dela cursuri, deși acolo nu e nici un student jidan. După ce nici intervenția personală a Generalului Petala, comandantul corpului VI armată, nu a izbutit să readucă nici un student în sălile de curs, s'a amenințat cu închiderea căminului, la care studenții se așteaptă în orice oră.

Aceeași hotărâre de solidarizare și abținere s'a luat și executat de către Academia de Comerț din Cluj. Și aici au avut dejà loc multe eliminări, și s'au afișat aceleași amenințări.

*

Acesta e buletinul strict adevărat al Clujului. Ultima noutate e: arestarea celor eliminați și escortarea lor afară din orașul Cluj. Ni s'a spus la poliție că arestații vor fi internați la Văcărești. Nu ne îndoim că studențimea bucureșteană le va face o bună primire. Căci așa cere doar dreptatea: fiecare la rândul său.

Dacă nu ne înșelăm, studenții clujeni vor fi cei dintâi ardeleni cari calcă pragul închisorii bucureștene, menite, se pare, a devenì Bastilia României și a românismului.

Coresp.

—xox—

Rugăm pe abonații noștri care nu primesc regulat ziarul să nn anunțe prin o c. p. indicându-ne Numărul chitanței de plată, precum și data plății. De asemeni să ne comunice ce numere nu au primit.

Guvernul și funcționarii

O destăinuire caracteristică

La Congresul general al inginerilor, care a avut loc Duminecă 29 Aprilie, cu scopul de a discută asupra salariilor acestui corp, s'a făcut o importantă destăinuire, menită a pune într'o lumină foarte puțin simpatică politica financiară a guvernului, față de dreptele revendicări ale funcționarilor.

D-l Inginer M. N. a spus, că unul din membrii marei Comisiuni financiare, i-a declarat, că guvernul nu înscrisese în noul buget nici un ban pentru mărirea salariilor la funcționari.

Când însă funcționarii au început să se agite cu hotărâre, când „Uniunea generală a funcționarilor", A. G. I. R-ul, și toate asociațiile salariaților de stat s'au pronunțat pentru grevă, în caz când guvernul nu va satisface cererile lor mai mult decât drepte, atunci D-l ministru de Finanțe a luat imediat din bugetul Ministerului de Agricultură cele 500 milioane, destinate primelor pentru ajutorarea însămânțărei, repartizându-le ca spor la salarii.

In urmă D-l Min. V. Brătianu declara în parlament că Guvernul are toată solicitudinea pentru funcționari și că în vederea sporirei salariilor a prevăzut în noul buget un prim fond de 500 milioane.

Aceste două declarațiuni demască complect duplicitatea guvernului față de funcționari, arătând că guvernele noastre nu înțeleg să satisfacă cereri drepte decât când sunt amenințate cu turburări menite a periclita ordinea în stat, turburări pe care tot ele le reprimă cu sălbăticie.

Aceleași promisiuni umflate ni se fac zilnic și nouă studenților, că se vor face căminuri, cantine, că ni se vor da burse, dar până una, alta vedem că stăm în aceleași căminuri infecte, pline de ploșnițe și șobolani, iar ca hrană primim carne împuțită.

K.

Veștejirea unei mișelii

Plini de indignare și de dispreț pentru cel care a săvârșit-o, relevăm incalificabila purtare a advocatului *Emil Codreanu* din Galați, față cu un student universitar, al cărui nume nu îl știm; și poate nici nu e nevoe, pentru că cele întâmplate lui ating deopotrivă întregul tineret universitar.

Să relatăm faptele:

La întrunirea opoziției unite, care a avut loc acum 4 săptămâni la Galați, au participat și mai mulți studenți din localitate.

Cum d l Virgilică Magiaru, acest bufon al țărăniștilor, a declarat că studenții au făcut jocul liberalilor, un student din mulțime a îndrăsnit să-i facă o imediată interpelare în public.

Răspunsul la această întrebare a fost dat de advocatul *Emil Codreanu*, — tachist-naționalist din localitate — prin o serie de palme aplicate studentului care a avut această „nemai pomenită îndrăsneală".

Profesorul Constl Calmuschi, unul dintre cei mai eminenți dascăli din Galați, a adresat prin ziarul „Galații-Noui", o scrisoare deschisă vajnicului autor al eroicei brutalități

Publicăm în întregime, cu mulțumirile noastre cele mai vii, această lecție de demnitate pe care inimosul profesor a administrat-o numitului advocat.

Cuprinsul ei ne scutește de a mai face vre-un comentar.

SCRISOARE DESCHISĂ

d-lui *Emil Codreanu*, advocat

Loco.

Am lipsit trei zile din Galați, încât abia azi am aflat dintr'un „comunicat" și din svon public, că d-ta ai pălmuit un student la întrunirea opoziției de Duminica trecută Nu știu cine e studentul. Nu importă. Dacă n'a fost o insultă personală — ceia ce n'a fost — singurul caz care explică, dar nu justifică un atare gest — fapta d tale este incalificabilă. *In împrejurările în cari s'a produs*, d-ta nu ai pălmuit un student, *ai pălmuit studențimea română și creștină*, **în ziua unei mari sărbători a creștinătății.** Pentru ce? Pentru că un student a pus o întrebare în public? Astfel răspund acum partidele politice la întrebările ce li se pun? Cu palme! Intrunirile publice au scopul numai a forma cor oratorilor, sau a lumina pe cei chemați acolo? Și dacă unul cere să fie luminat, e luminat.. cu palme?

De ce ai pălmuit pe acel student român? Poate fiindcă d-ta ești mare, la trup bine înțeles, și el o fi fost mic? Brutal argument! Poate fiind că d-ta ai cultură formală și el nu? Apoi d'aceia a și cerut lămuriri!

Și acum dă-mi voie și mie, care sunt mai mic la trup ca d-ta, și am o cultură mai puțin complectă ca a d-tale, să-ți spun și să te întreb:

Tineretul, în mișcările lui, poate fi greșit, dar e totdeauna simpatic, tocmai prin căldura și curățenia tinereței. Prin palme nu se îndreaptă ori se înalță tineretul? Când în țara aceasta, doar sufletul tineretului a mai rămas neprihănit pe acesta d-ta îl pălmuești? D-ta, tânăr încă, student acum câțiva ani, intelectual, fiu de profesor, al unui profesor care avea inimă, care iubia și înălța tineretul?

Uiți că în capul partidului în care te găsești stau fruntașii ardeleni, cari au suferit așa de îndelungate chinuri dela opresiunea maghiară? In al cui suflet vibra mai puternic ecoul acestor chinuri decât în al tinerimei universitare? Și d-ta găsești cu cale la întrunirea acestui partid, poate în numele lui, să pălmuești această tinerime? Fruntașii ardeleni ai partidului din care faci parte, aprobă sau nu gestul d-tale? Dacă nu-l aprobă, pe d ta trebue să te excludă imediat din partid. Dacă îl aprobă, atuncii..

Atunci politicianismul, această vermină care distruge totul la noi, a înveninat și acele suflete!

Atunci mântuirea nu se mai poate aștepta decât dela acei oameni, al căror suflet nu e intinat de politicianism.

Atunci mă ridic eu, profesor, care pe acești tineri îi știu de copii, crescuți sub ochii mei, al căror suflet îl cunosc, care am pus și eu ceva din sufletul meu într'al lor, și-ți strig d-tale politician: nu ți este permis să pălmuești această tinerime, cu care nu mai ai nici o legătură sufletească! In lături!

Iată, ți am pus o serie de întrebări, mai multe decât ți-a pus studentul pălmuit de d ta la întrunire. După firea d tale îmi vei răspunde printr'o serie de palme? Aștept Omul mai mic la trup ca d ta, colegul și prietenul părintelui d-tale, profesorul care de 35 ani, a căutat să puie suflet și demnitate în tineret, printre care se numără și frați de-ai d-tale, îți așteaptă răspunsul prin palme.

Să știi însă, că eu necunoscând palmele nu mă adaptez la lucruri necunoscute și ți reamintesc că sunt împrejurări, în care palmele nu necinstesc obrazul pe care cad, ci obrazul celui care le dă.

Galați, 5 Aprilie 1923.

Profesor Const. Calmuschi

Rugăm pe abonații cari nu primesc regulat ziarul să ne anunțe prin o carte poștală.

ȘTIRI DIN PARIS

Studenții români din Paris

Asociația studențească. Valuta acordată studenților „Români" cari nu știu românește întreținuți de stat Cantina Blank. Proectul Montsouris. Studenții în mizerie. Soluția: eliminarea elementului străin.

In plin cartier studențesc, pe o străduță din dosul Pantheonului își are stabilit sediul „Asociația Studenților Români din Franța". Această asociație care acum câți va ani reprezenta poate o mie cinci sute de studenți, astăzi abia mai numără vreo șase sute. Am putea fi deplin satisfăcuți de această cifră dacă realitatea nu ni s'ar prezenta ochilor: *majoritatea studenților așa ziși români din Paris e formată din evrei*, și de aceea orice student ar avea ideea și curajul de a ataca rasa semită într'o adunare generală ar scăpa compromis și amenințat să nu mai audă pe nimeni răspunzându-i în scumpul graiu românesc.

Acum patru ani, când leul nostru începu atât de repede să-și piardă valoarea normală, statul român se simți obligat să acorde fiecărui student suma de patru sute franci lunar, în schimbul a șase sute lei, ajutor menit să dea posibilitatea studentului de a-și continua studiile începute.

Atunci fu epoca când toți cei ce trăesc din bunul celorlalți, se năpustiră asupra Parisului, găsind Universitățile noastre insuficiente pentru geniile lor.

Și să nu se mire nimeni când voiu afirma că *numărul celor ce nu știu un cuvânt românesc și vin spre a încasa schimbul e înspăimântător de mare*: aceștia sunt în bună parte evreii improvizați basarabeni, cari știu rusește, franțuzește, jidovește, dar nu cunosc graiul poporului nostru.

Acești indivizi ar merita bună voință în interiorul țării, dacă ar căuta să se adapte spiritului românesc, dar când ei sunt atât de recalcitranți, fugind din țară spre a nu o cunoaște și a nu i învăța limba, nu suntem noi naivi când îi ajutăm astăzi pentru ca să vedem mâine străinătatea înțesată de cei ce ne bârfesc și ne înjosesc?

Sunt studenți jidani cari indignați de sentimentele noastre nobile au plecat după sărbătorile crăciunului în străinătate spre a-și continua studiile. De acolo nu s'au sfiit să ne trateze cu dispreț și au avut suprema îndrăzneală de a solicita statului român valută studențească!

Și alături de aceștia cari sunt ajutați de fondurile jidovești și hrăniți în cantina Băncii Blank, adevărații români sunt nevoiți să ducă mizeria cumplită. Câte combinații și socoteli dificile nu le turbură liniștea atât de necesară căci se văd obligați a face față nevoilor cu o sumă ridicol de neînsemnată: suma de patru sute franci trebue să ajungă timp de o lună pentru toate cheltuelile de întreținere. Numai cel ce cunoaște cât e de scumpă viața la Paris poate să-și dea seama ce înseamnă acest lucru.

Studentul român din Paris trăește în mizerie și aceasta trebue s'o știe toată lumea!

Trăește în mizerie căci vocea celor ce protestează în fața acestui scandal n'a fost încă ascultată. Cine nu e cuprins de indignare văzând că anumite bănci cari se îmbogățesc pe seama românului înțeleg să acorde burse numai evreilor?

De ce am fi noi aceia cari am susține pe cei ce înțeleg să se ajute numai între ei? Și cine ar fi cel ce nu ne-ar da dreptate când spunem: țara trecând prin cea mai grea criză financiară ar fi să i formulăm un sacrificiu suprem cerându i majorarea sumei de cinci zeci de milioane pe care o dă studenților din Franța. Să se reducă numărul celor ce beneficiază de valută, făcându-se o selecție cuvenită, căci numai în felul acesta studentul român își va putea continua studiile începute.

Să se curățe o atmosferă care a devenit imposibilă din cauza unei majorități formate din cei ce sunt primii a revendica naționalitatea română în fața casei de schimb, și tot primii cari vor fi gata să se lepede de această naționalitate care le este indiferentă.

Să se înființeze un cămin studențesc cu local propriu, care să poată adăposti pe bursierii trimiși din țară; și dacă spun acest lucru e pentru ca să atrag atenția celor în drept: actualmente se lucrează cu febrilitate la un mare proect menit să rezolve chestia studențească din Paris. E vorba ca imensele terenuri ce devin libere prin dărâmarea fortificațiilor din cartierul Montsouris, să fie cedate diferitelor state pentru construiri de căminuri studențești. Universitatea din Paris va clădi un cămin model, cămin care să poată adăposti mille de studenți francezi veniți din provincii.

Incă o dată:

Ceea ce cerem înainte de toate este să se facă cât mai grabnic selecționarea elementelor eliminându-se cele străine, căci revolta noastră în fața acestei chestii ni e revolta dreaptă a celorce sunt nevoiți să sufere mizerie pentru a întreține pe cei ce alimentează o propagandă dușmănoasă țării în străinătate.

Em. Arnu

—xoxoxoxo—

Tributul nostru

Nu e atât de mult de când ziarul nostru, în un articol îndoleat, a jelit pierderea colegului,

Cajan, răpus de cea mai crudă boală, tuberculosa, contractată în această aspră și rigidă luptă a vieții, în care suntem nevoiți cu toții să luptăm, dar pe când unii suntem adăpostiți de platoșa surplusului material și a rasfățărei unui traiu plin de toate plăcerile, alții nu s'aruncă în vâltoarea luptei decât goi, complect și cu un corp diminuat de mizerii și muncă peste măsură.

Astăzi cu adâncă durere trebue să mai anunțăm căderea încă a unuia dintre noi.

Studentul Roland Alexandrescu din anul 3 la școala polytechnică, internat în spitalul Filantropia în Noembrie 1922, după o suferință în afară de închipuirile omenești în decursul celor 6 luni de ședere în un spital, în care nu i s'a dat altă ceva, afară de aspectul mohorât și trist, de de multe ori în un decor destul de murdar, al unei camere de spital, a trebuit să cadă pradă morții, acum în pragul primăverei și'n pragul dragostei de viață.

L-am cunoscut astă toamnă, când tovarăși de suferință ne-am întâlnit la aceiași cameră a spitalului de care pomenii.

Uitat de familia care nu i dăduse decât o viață plină de neajunsuri, ocolit de toți cunoscuții, privit indiferent de toți acei de la care el cerea ajutor, se retrasese în sine, meditându-și sfârșitul, și pierdut în pustiul boalei a cărei gravitate o cunoștea, nu se mai apuca decât rar, rar de tot de firul slab ca de păianjen al unei vane speranțe.

Astăzi înmormântat nici nu se știe unde, în vr'un colț retras de cimitir dus, la mormânt fără ca nimeni să-l plângă, fără ghirlande de flori și coroane, fără discursuri funebre...

Așa mor eroii necunoscuți...

Colegi vărsați o lacrimă pentru el când veți întâlni un mormânt necunoscut.

Păstrați-le amintirea la toți câți au plecat și la toți câți vor mai pleca, păstrați-o în *sanctuarul* sufletului vostru.

Singura mângâere a celor ce pleacă din mijlocul nostru tocmai atunci când doresc cu cea mai mare ardoare să rămână.

Victor Gherasim

MAGAZIN
CORNELIU DROC
No. 19, Calea Rahovei, No. 9

Ghete pentru bărbați 350 lei perechea
Pantofi pentru studente cu tocul jos 200 per.
Sandale și pantofi de tenis cu prețuri foarte reduse

Citiți și răspândiți:
Cuvântul studențesc

Imbunătățirea soartei studenților

Adevărata situație

Guvernul și servii săi universitari au decretat încă dela începutul mișcării că vor satisface toate revendicările materiale ale studențimei. Au trâmbițat greu interviewuri oficiale sau oficioase, reproduse și comentate de întreaga presă cointeresată, că această înbunătățire a și trecut dela promisiune la fapt că studenții trăiesc mai bine ca în sânul lui. Avraham, susținându-și afirmațiile prin combinațiuni de cifre ce nu întrec priceperea unui copil de clasele primare.

Realitatea: Nu s'a mișcat un pai din vechia orânduire, nu s'a așezat o cărămidă pentru căminuri, nu s'a adăogat un tacâm la cantine, unde Vineri s'a servit mâncare cu carne împuțită, spre a dovedi binefăcătoarea înrâurire a noului „Minister al sănătății, ocrotirii și altor lucruri mari". Cazanul cu mâncare a fost scos în fața Universității spre a dovedi, celor ce nu pot înțelege, că minciuni și carne stricată se servește studențimii căreia i se cere în schimb încredere în autorități și reintrare în normal. Cazanul a fost apoi dus la rectorul-jandarm care n'a catadicsit să coboare spre a gusta din mârdăria pe care ni-o oferă ca dictator al căminurilor și cantinelor. Nu ne miră indeferența marelui Pontif al cugetului față de hrana de toate zilele a studenților. E în nota sa obicinuită.

Ne surprinde însă că la fața locului n'au sosit în automobile speciale Nicolenii. Racovicenii și iluștrii Călătorești cu diviziile lor de serviu, pentru a brutaliza pe vre-un pacinic „atentator la la siguranța statului". Și'a sosit doar o companie de soldați și câțiva agenți. Ne miră că întreaga presă pumunteană care țipă de însuficența mijloacelor *barbare de represiune, care alarmează continentul la cea mai mică indispoziție a ver-unui strănepot al lui Juda, n'a scos un singur cuvânt spre a înfiera această demonstrație indiscretă., și nici un stem n'a interpelat, în așa zisul Parlament, pentru ce studenții români n'au fost condamnați la moarte în noua Palestină Sud-Europeană.*

Stimații noștrii profesori mai pot susține că „dacă mișcarea ar fi pornit numai pentru revendicări materiale" ar fi fost de mult soluționată și încă prin concursul lor *des interesat?*

C. Fulga

O frumoasă propagandă la Paris

Sâmbătă 28 Aprilie corul Capelei române din Paris a dat al II-lea concert de muzică religioasă românească. Prin alegerea bucăților cântate și mai ales prin executarea lor succesul a fost admirabil. Iți crește inima de bucurie când auzi pe străini admirând muzica noastră românească. Un student Danez îmi spunea că „La râul Vavilonului" auzit la concertul nostru, e cea mai frumoasă muzică religioasă ce-a auzit vre-odată.

Actualul personal al Capelei noastre din Paris înțelege minunat de bine serviciul pe care-l aduce cauzei românești în afară de granițele țării prin concertele pe care le organizează, și care cred că nu vor fi ultimele.

Această propagandă făcută prin muzică aduce mai reale servicii țării de cât propaganda politicianilor, făcută cu risipa banului public. Intâi de toate nu costă nimic.

E datorită numai unor oameni cari îndrăgostiți de muzica noastră cred în farmecul ei, pe care vor să l facă cunoscut străinătății. Plata lor e mulțumirea pe care o au că fac un lucru bun în serviciul țării.

Și apoi, Parisul e sătul de propaganda politicianilor!

Ori cât ar vrea ei să fie de sinceri, ori cât de abili, nu pot să facă propaganda pe care o face un popor întreg prin arta sa care-l arată mai bine așa cum este.

Succesele pe care le au avut concertele de până acum cred că vor da curaj celor care conduc această propagandă să facă să ajungă și muzica noastră pe marile scene ale Parisului, cum este muzica religioasă și populară rusească.

V. N. Popescu
Student

Ceeace însă voesc cu dinadinsul — e! și pentru ce s'o ascund! — este a face pe Români, să înțeleagă că de a trăi ca națiune, este cea dintâi condițiune a unui popor, și că, prin urmare, de a-și apăra naționalitatea contra celor cari au nelegiuirea de a voi să-i lipsească de dânsa, este nu numai un drept, ci e o datorie sfântă, crimă și sinucidere de a nu o face.

I. C. Brătianu

Către studenții din toată țara și toți bunii Români

de LT. COMANDOR N. MANOLESCU

Mișcarea cu caracter național a Studenților români din întreaga Românie mișcare ce le face cinste — arată sfârșitul de sacrificiu de care sunt animate sufletele lor entupiaste și pline de focul sacru al *Iubirei de Neam și Patrie*, și ori ce bun Român trebue să'i susțină din toate puterile lor.

Căci după cum Studenții alături de marea masă a Românilor de la sate, au făcut sacrificiul de sânge în războiul pentru întregirea Neamului, tot astfel ei își sacrifică astăzi cu drag și fără șovaire, interesele lor culturale pentru interesul primordial pentru toți Românii — al *„salvărei existenței noastre ca Națiunea de sine stătătoare"* existență ce ne este amenințată de puhoiul Jidovesc, ce nea năpădit ca lăcustele — venind de peste Nistru și din Galiția — invadând în toate instituțiele noastre de cultură națională, pentru ca și pe această cale să ne acapareze după cum ne a acaparat economicește prin comerțul lor efectuat cu mijloacele cele mai tâlhărești și Criminale.

Nici o dată-in toată evoluțiunea istorică a Poporului nostru — Patria și neamul nostru românesc nu au fost amenințate mai mult în existența lor — Cum sunt astăzi amenințate, de pericolul Jidovesc — nici chiar în perioada istorică a năvălirilor barbarilor și nici în aceea a războaelor ce le am purtat în contra Turcilor, cari au voit să ne extermine. — Și pericolul de azi este așa de evident în cât numai e nevoe de a fi demonstrat — când avem înaintea ochilor noștri, două exemple de tragedic, la două Popoare vecine cu noi, cari au început pe mâna Iidanilor fiind dominate și guvernate de ei; — Iar de astăzi înainte datoria cea mai sacră a tuturor Românilor cu dragoste de Țară și Neamul nostru este, ca să se trezească din amorțirea în care ne a cufundat mizeriile morale și suferințele de tot felul îngrămădite în sufletele noastre de vitregia vremurilor de azi, și de nepăsarea majoritatea acelora ce sunt puși în fruntea instituților noastre de cultură națională, și a Partidelor politice ce ne guvernează, s' să înceapă a reacționa cel puțin cu aceeaș energie cu care Jidovimea — organizată ca stat în stat coprinsul Țărei noastre — acționează cu contra intereselor noastre de Stat și Naționale cu toată forța ce reprezintă organizația lor politică din lumea întreagă „Alianța Internațională Israelită", iar mijloacele noastre de luptă ce trebue s'o ducem cu îndârjire în contra Jidanilor, să fie civilizate și legale, nu după cum procedează Jidanii în Contra Popoarelor Creștine ce vor să le subjuge, prin sălbăticie și prin mijloacele cele mai odiose și criminale, îngăduite de sufletul lor pervers și lipsit de ori ce scrupul moral și preconizate de însăși religiunea lor imorală și criminală; a lipsi Românii de la îndeplinirea unei ast fel de îndatorire înseamnă a ne destruge trecutul cu reputația noastră de Popor viteaz și cu mari însușiri sufletești, și a ne acoperi de cea mai mare rușine Națională — ce nu poate suporta un Popor care vrea să rămân liber și stăpân pe destinele lui și pe pământul Patriei în care s,a născut — aceea de a fi tratați de Iași și nemernici, dacă ar fi că degestăm astăzi din fața celui mai fricos inamic care este jidanul lipsit de ori ce virtute ostășească și de ori ce demnitate omenească.

Chiar astăzi avem exemple strălucite de ceea ce pot săvârși Popoarele — chiar cele mai bolnave și mai condamnate la peire — în sufletele cărora să redeșteaptă sentimentele iubirei de Patrie și neam, și dorința vie de a trăi liber scăpând de ori ce domnație străină, — Este exemplul pe care l'a dat lumei întregi Turcia muribundă, care redeșteptându-se a rupt lanțurile sclaviei — în care voiau s'o încătușeze pe aceie dușmanii ei — și înfruntând cu curaj trufia celor mai puternice state din lume, le a învins fără vărsare de sânge, câștigând partuda de partea sa; este exemplul pe care de asemenea 'l dă astăzi lumei creștine. Poloniei pe care lumea o considera pricedută din cauza imensei mulțimi de Jidani vărsați ca păduchii în trupul și sufletul Polonejilor, paralizându-le — tot prin conrupțiune și tot felul de mijloace criminale — ori ce activitate de Stat și Națională. — Ei bine astăzi Polonia, sub influența salvatoare a unui guvern Naționalist, ce a știut să invruleze la timp în sângele Polonejilor serul dătător de viață — care va învinge microbul ucigător al corupțiunei și dominațiunei Jidănești — și scutură după muerii ei, fugul cu care Jidovii au avut s'o îngenuncheze pentru a o stăpâni definitiv; și ne uimește minunea pe care Poporul Polonez o înfăptuește astăzi, luând măsuri legale, de a esclude din armată pe Jidani, — scutindu i de servisiul militar, — de a descongestiona de Jidani instituțiele lor de cultură națională prin introducerea lui „Numerus Clausuc" pentru Jidani, arătând chiar legi pentru expulzarea Jidanilor.

Va urma

Talanții iscariotului..

MOTTO:
Nu există în lume atât aur cât îți trebue ca să cumperi conștiința unui Român ce nu vrea să se vândă.

Incepând de azi vom fi în măsură să arătăm cum funcționează marile întreprinderi economice și financiare și mai cu seamă cine li sunt conducătorii.

Iată una al cărei bilanț îl puteți controla zilnic în ziare:

„REDEVETA"
S. A. pentru exploatarea și comerțul produselor subsolului
Capital 120.000.000 lei

La acest capital a realizat pe anul financiar 1922 — 1923 un *beneficiu net* se scad. adică, cheltuelile, amortizările, cesiunile, concesiunile, fondul de rezervă, plus... (Vlașca și Teleormanul) de lei *43.693.352 bani 68* — citește: *patruzeci și trei milioane*.. etc.

Nu uitați că produsele petrolifere se scumpesc *zilnic* și că plătim gazul 4 lei și benzina 6 lei litrul.

Și acum, dacă vreți să faceți cunoștința Gonsiliului de administrație — adică a persoanelor cari dețin majoritatea — dacă nu totalul — acțiunilor, — iată, vi-l pot resomanda:

Președinte: *D. Dobrescu*
Director: Martin Șain
Șef contabil E. Cohen
Cenzori: M. Șețeanu (!), Em. Rotten, O. Gușerescu (!), J. Almuny, D. Neagu (!)

Și să ne mai mirăm de ce sunt atât de răspândite pe piața culturei noastre naționale, înaltele principii umanitariste!!

Ion Vornicu

Expoziția „Asociației cercurilor de gospodine"

Publicul capitalei a avut prilejul să admire zilele acestea expoziția cercurilor de gospodine, constând din cusături și țesături cu motive românești. Sala expoziției a fost împărțită în secțiuni, ca să se vadă activitatea fiecărei regiuni în parte.

Bucovina are adevărate valori naționale în lucrurile de mână și țesăturile expuse. Motivele naționale sunt luate în mare parte de pe evangheliile mânăstirilor Bucovinei, demne de cel mai mare interes, atât din punct de vedere artistic cât și din punct de vedere național. Intre altele e de remarcat o față de masă ce merită toată atenția, prin greutatea ce a necesitat lucrarea ei și pentru motivul vechiu românesc. Acest bazar al Bucovinei, a fost punctul de atracție al publicului pentru diversitatea și valoarea istorică a modelelor.

Cei ce au lucrat pentru răspândirea industriei casnice în această regiune este D-l și D-na inginer Ciupercovici la Gura-Humorului și D-l Barbu Grigorovitza la Cernăuți.

Banatul s'a evidențiat în renumitele costume naționale, covoare și broderii de o mare valoare pentru noi Românii.

Ardealul prin rochiile cu tăietură modernă, lucrate tot în motive românești, ce fac cinste oricărei doamne din înalta societate.

Teiușul, a expus datorită D-nei Cosma, numeroase covoare și ușături cu motive vechi ardelenești.

Din Basarabia sunt de remarcat numeroase broderii, între care și o icoană lucrată cu multă măestrie.

Intre județele din vechiul regat, care a expus produse manuale artistice în domeniul țesăturilor și a cusăturilor, se relevă jud. Neamț cu un bogat asortiment de tot felul de pânzeturi, ce imit perfect zefirurile, în toate culorile și, draperii din cele mai bune borangicuri.

Cercul de gospodine din Mastacăn-Neamț, sub președenția D-nei Gheorghițoiu, a expus cea mai mare cantitate de țesături de mătase, în raport cu celelalte județe. S'au mai expus pălării de mătase lucrate după ultima creație a modei și un mare asortiment de mobile îmbrăcate cu știolă țesută de cercurile de gospodine, și un răsboiu model, demne toate de admirat, lucrate într'adevăr artistic ceiace nu ne împedică să credem, că și la noi nu s'ar putea lucra, stofe, pânzeturi și alte lucruri casnice, superioare celor străine, prin trăinicie și prin modul artistic cum sunt executate. Activitatea depusă în acest județ se datorește D-nelor: Valentina Focșa, Ghinea, Gheorghițoiu și Grigorescu, ce depun destulă muncă în conducerea acestor cercuri.

Iașul, datorită D-nelor: Dr. Maria Gavrilescu, Vânătoru, Berbecea, Lohan și D-șoara Vălănescu, expune lucruri de o necontestată valoare artistică, între care remarcăm două catrințî, lucrate cu mult meșteșug și artă și care sunt adevărate lucrări artistice în stil românesc. Tot aici sunt expuse și produsele cercurilor de gospodine din Bacău, Câmpina, Ploești, Craiova și din alte centre, ce arată că depun o muncă intensă în propagarea industriei naționale.

Prin înființarea acestor cercuri de gospodine, tindem la o industrie casnică curat românească și dacă i se va da o extindere mai mare și o încurajare din partea autorităților, vom putea înpeparia pe cât e posibil, toate mărfurile și putregaiurile ce ne vin de peste hotare. Și mai mult încă, aceste produse fiind vândute de către bazare și cercurile de gospodine, nu vor cădea pradă speculației jidovești. Tot ceiace este cu adevărat român, nu poate decât să aibă o vie recunoștință și să aducă mulțumirile sale, acelor ce au luat inițiativa înființării acestor cercuri și acelor ce depun acum o muncă stăruitoare, lucrând pentru ridicarea și răspândirea industriei casnice naționale.

V. Bălănescu
Student în medicină

Aducem cele mai călduroase mulțumiri D-lor Avocați Vlădescu și Ilunanian pentru căldura și românească simțire cu care au apărat pe colegul nostru Marinescu Slatina în urma căreea mandatul său de ar stare a fost infirmat.

Bani jidovești în Maramureș

Un cetitor al nostru din Borșa Maramurășului ne trimite două petece de hârtie, unul alb, mai mărișor, pe care stă apăsat cu pecete: *„50 B Lébovits Salamon, Borsa (Marmaros)"*, iar altul mai mic, albastru pe care stă tipărit ceva cu slove jidovești și dedesubt românește, așa: *„20 BANI"*. Aceștia sunt bani jidovești de schimb, pe cari Românii noștri îi primesc dela jupânii satelor, dacă cumpără ceva cu bani buni de-ai țării și mai au de primit îndărăt ceva mărunțiș. Tot în comuna Borșa mai sunt și alte bătăi „ alută ji ovcasă", în dosul cărora scrie ungurește: *„Izraelita temetkezési egylet"*. (Insoțirea jidovească de înmormântări).

In care parte a Palestinei se găsește Maramurășul nostru? De când s'a rupt acest frumos colț de țară de România Mare?

D-șoarele și d-nii studenții ai Institutului Electro-Technic sunt rugați a lua contact cu d-l președinte E. Bușilă în fiecare zi între orele 4—6 p. m. la sediul stud farmaciști pentru a primi instrucțiuni.

Colegii ce au distribuit ziarul studențesc „Cuvântul Nostru" scos sub conducerea D-lui Petre Ionescu-Mușcel, cu insistență sunt rugați a depune sumele rezultate din vânzare, în strada Salcâmi No. 17.

Dintr'ale studențimii

de D. IVANESCU, student

După o muncă istovitoare de 5 ore și chiar mai mult la Minister, studentul de azi trece în grabă pe la cantină să-și stâmpere foamea cu mâncare puțin hrănitoare, care nici pe departe nu se aseamănă cu simplitatea hranei tinerilor spartani și atenieni, viguroși și plini de sănătate și voioșie.

Azi, studentul e slab, ofilit, poate chiar încovoiat și gânditor la greutățile zilei, de munca peste măsură la biurou și de surmenagiu la studii, de grija viitorului, de mustrarea conștiinței că din Universitate nu va ieși deplin pregătit spre a-și îndeplini cariera sa într'un mod onorabil, din cauza lipsei de timp liber pentru o muncă cerebrală ordonată, sistematică, care să-i permită formarea unor cunoștințe bine închegate după principiile pedagogice de apercepțiune.

Studentul își irosește forțele la biurou, lucrând mașinalicește într'o atitudine nemișcată, foarte dăunătoare sănătății și pierzând timpul cel mai prielnic pentru studiu, timpul de dimineață când mintea e mai clară, limpede și dornică de muncă.

Crudă fatalitate, dar careea trebue a te supune!

Amărăciunea studentului se mărește și mai mult, comparând viața sa mizeră cu a îmbogățiților de războiu, speculatorilor, jucătorilor la bursă și veneticilor etc., pe care i întâlnește destul de des în drumul său, grași și rotofei, roșiori la față și ducând viața răsfățată de epicurieni din banul ce l-au câștigat fără osteneală dela săracul care l-a muncit din greu. Câte nu aude el, dacă din întâmplare intră la vreo berărie, vorbindu-se în taină de samsari, gheșeftari cari-l uimesc cu ingeniositatea lor de a încărca grozav viața bietului consumator cinstit dar cu mijloace de traiu modeste. Acestora nu le e rușine să dea mită și bacșișuri grase, lucru ce nu se pomenește în nicio țară civilizată din Apus. Și acum studentul se gândește și la viața sa și se cercetează; vede că duce grea viață în studii și privații, în continue frământări și nici viitorul nu-i pare de loc surâzător. Mâine va fi un biet profesor, preot, magistrat etc., a cărui recompensă va fi o leafă derizorie cu care abia să-și poată ținea zilele. Și aceasta, pentrucă a îndrăsnit să se pună în slujba culturii, a moralității, a justiției sau a apărării țării.

Nedreptatea aceasta socială, mai ales după războiu, e un factor deprimant, în avântul tânărului student, care începe să devină sceptic, blazat și fără idealul care îi va călăuzi viața.

Studentul, prin firea sa e mai entuziast, sentimental, cu inima și mintea deschise tuturor chestiunilor științifico-literare, religioso-umanitare și mai ales ideilor sociale, patriotice și naționale.

Ce observă însă studentul român, care a fost martor la împrejurările în cari a decurs războiul mondial și după aceia?

Idealul național al Unirii tuturor Românilor s'a împlinit!

Dar ce folos că România s'a făcut mare la hotare, iar înăuntru e roasă de neștiință, învrăjbiri politice și de streini.

In sânul țării noastre au năvălit și stau actualmente o mulțime de nepoftiți de peste Nistru și Tisa, din Galiția, comuniști, complotiști și atentatori la viața statului ca Goldstein etc. și cari sunt sprijiniți aici de o anumită presă de cabală, care falsifică opinia publică ;

Morala Talmudului

Prin circulara No. 33 din Decembrie 1922, trimisă de „Uniunea Evreilor Pământeni" tuturor secțiunilor jidovești din țară spuneau că *„numai printr'o puternica organizare și prin stimularea demnității evreilor vom putea face față dușmanilor noștri"*, dar *„numai cu sume mari de bani vom putea face, pe o scară întinsă, contra propaganda prin editarea de broșuri în zeci de mii de exemplare care necesită sute de mii de lei."*

Jidanii s'au ținut de vorbă! Ei au trimis tuturor preoților și învățătorilor din țară broșuri ca: „Morala judaică", a Dr. I. Niemerower, șef rabinul din București, și „Hiena", numărul cu „Numerus Clausus".

Noi nu avem sute de mii de lei ca ei pentru a scoate broșuri în care să spunem cucernicilor preoți, domnilor învățători și profesori că jidanii și de data aceasta au umblat cu maftapazlâcuri.

Aducem pe această cale la cunoștința celor ce au primit Hiena, că din ediția specială trimisă, preoților și învățătorilor, lipseau răspunsurile favorabile nouă, răspunsuri, cari în ediția obișnuită existau.

In ce privește broșura șef rabinului Niemerower, suntem siguri, că păstrătorii credinții și a naționalității noastre, au făcut cu ea, ceea ce a făcut un bătrân și venerabil preot din Muscel.

„Morala judaică" este un răspuns „scăldat" la „Morala Talmudului" a învățatului ebraist rus Alexie de Saratoff.

Și cum noi nu avem sute de mii de lei pentru a retipări broșura epuizată, vom da, în coloanele ziarului nostru, conținutul foarte instructiv al broșurei.

S'ar părea poate, că manifestarea noastră îmbracă forma unei lupte confesionale. Cel puțin așa vor s'o înfățișeze pescuitorii în apă tulbure. Lucrul e cu totul neadevărat. In lupta noastră ne izbim de acest punct vulnerabil, pentru că *istoria oamenilor cu cari luptăm, e condensată în religia care este manifestarea exterioară a naționalismului lor.*

Egoistă și exclusivistă este singurul element care le păstrează caracterul lor etnic.

Fără comentarii, publicăm lucrarea eruditului ebraist rus, în traducerea Păr. Ec. C. Nazarie, profesor universitar.

* * *

Talmudul împarte omenirea în două părți: *evrei și neevrei*. Pe aceștia din urmă îi numește goi sau goim. Orice netălat este de alt neam, ca și păgânul, e tot una [1]. Creștinii, cum vom vedea, cu deosebire sunt urâți de Iudei. Numai Iudeii vin de la Dumnezeu, ceilalți oameni vin de la diavolul. Evreii sunt mai plăcuți lui Dumnezeu, de cât îngerii [2], astfel că cine ofensează pe Iudeu, lignește mărirea lui Dumnezeu și deci goiul care lovește pe Evreu, trebue să moară [1]. Pe cât oamenii sunt mai presus de animale, pe atât Iudeii sunt mai presus de alți oameni [2]. Acești din urmă sunt sămânța animalicească [3], astfel că, dacă n'ar fi Iudei, n'ar fi binecuvântare pe pământ, nici rază de soare, nici ploaie și oamenii n'ar putea trăi [4]. Toți rabinii sunt de acord că neiudeii au natură animalică. Rabinii: *Moisi Ben Nachman, Ravi Raschi, Aberbanel, Jalkut și alții*, compară pe goi, când cu câinii când cu măgarii, când cu porcii. Numai poporul evreu este vrednic de viața veșnică, iar celelalte popoare sunt asemenea măgarilor, zice *Abarbanel* [5]. Voi Iudeilor sunteți oameni, ceilalți oameni nu sunt oameni pentru că sufletele lor vin de la Duhul necurat, pe când sufletele Iudeilor vin de la Duhul lui Dumnezeu, zice rabinul *Menachem* [1]. Tot astfel se exprimă și rabinul *Jalkut*: *Numai Iudeii au dreptul să se numească oameni, iar goii, cari vin de la Duhul necurat, trebue să fie numiți porci"* [2].

(va urma)

1) Tractat Beracheth, folio 47.
2) „ Chullin, „ 91.

1) Tractat Sanchedrin, folio 58.
2) Sepher Zeroa ha Mar „ 10.
3) Tractat Iebammoth, „ 9.
4) „ „ „ 63.
5) Comment du Hoș IV, 1.

1) Comment sur le Peatat lac. fol. 14 a.
2) Jalkut Reubeni, fol. 10.

Români, Boicotați pe jidani

mistifică streinătatea asupra celor ce se petrec la noi.

Se povestec lucruri grozave în străinătate despre România „barbară, incultă, intolerantă și plină de progromuri! Studenții sunt niște vandali, bătăuși, derbedei, cuziști (?), revoluționari, cari nu știu ce vor, n'au de ce să se agite și n'ar avea nicio revendicare de făcut!

Iar bărbații noștri politici și presa românească sunt de o indulgență lamentabilă față de aceste incriminări la adresa poporului român.

O asemenea stare de inerție nu mai poate fi suportată! Elementele etnice din România, care nu înțeleg să respecte țara noastră, care hrănește cu produsele holdelor ei bogate, cu ospitalitatea tradițională românească, vor trebui să fie împiedicate de a trăi în această „Dacie fericită" numai pentru a specula și exploata avuțiile noastre naționale și de a conrupe sufletul acestui popor viguros cu arginți și idei tulburi din afară. Să nu creadă că țara noastră ar fi o colonie de Negri sau de piei roșii, ci să caute a iubi pământul din cari-și trag hrana, dar nu cu dragoste fățarnică, ci pozitivă.

Opinia publică să judece adânc acțiunea și sentimentele studențimii, să înțeleagă revoita ei legitimă, nu să o descalifice. Desigur, i se va da dreptate și se vor lua măsuri de îndreptare de a curma criza în care se zbate acest tânăr corp al studențimii, care are un ideal frumos de îndeplinit: păstrarea și cultivarea averii, credințelor și virtuților lăsate de strămoși pe acest pământ scump al țării noastre.

D. Ivănescu, student.

Breslașii

Domnilor profesori de istorie! D-voastră care ne-ați vorbit cu entuziasm despre breslele de odinioară, D-v., care ne ați furișat în suflet conștiința despre covârșitoarea importanță națională a acestor determinanți factori sociali economici ai trecutului nostru, lăsați D-lor profesori de istorie, învechitele hrisoave și aruncați-vă o c'ipă privirea asupra tipăriturilor noastre cotidiane. Citiți, de pildă articolul despre *„Organizarea breslelor negustorești" din Dimineața și Presa* cu data de 8 Mai c.

Iată breslașii noștri:

S. Focșeneanu (!), L. Picskowski, F. Mihelsohn, I. Lazar (!), Goldman, Moerdler, F. Roemchis, M. Scherer, A. Wespi.

Iată și secția expeditorilor și vămuitorilor: A. Garfunkel, E. Kirschen, C. Rizu, T. Tălpeanu.

Precum și comitetul respectiv:

Președ. de onoare: Blatner.

„ activ: Cristescu. Ce nație o mai fi și asta ?!

Vice-Președ: A. Popa, F. Kirschen.

Membri: A. Daneberg, A. Garfunkel, Sorony, Alvino, Beneditti, C. Zeissler, M. Grunbaum.

Lăsați hrisoavele falacioase și scrieți istorie exactă, D-lor Profesori!

Ion Vornicu

Generozitate... interesată

Unul din mijloacele subversive ovreești de a descompune unitatea noastră sufletească, stă în iluziile și promisiunile grandioase ce ni le joacă înaintea ochilor. Una din aceste enormități este *„creditul cultural"*.

Capitaliștii străini (adică internaționali, adică Evreii), sunt dispuși să împrumute statului român 500 milioane, ca fond cultural, cu care să se clădească [illegible] ...sități, biblioteci, căminuri, et[illegible]

Ideia p[illegible] ...este așa? Numai [illegible] Doamne, [illegible] ...jeas... [illegible] ...ei

Din colaboratorii „Adevărului"

Dr. Gr. T. Popa

In ziarul „Adevărul" cu data de Sâmbătă 5 Mai 1923, „distinsul" colaborator al acestei foi, D-l Dr. Gr. T. Popa, se găsește îndreptățit să publice un articol consacrat, în parte, unei misterioase incursiuni prin coada numelui meu.

— N'am nimic de zis, numai că acțiunea d-sale nu prea îmi pare inteligentă, și lucrul e vrednic de luat în considerație, dacă D-l Popa afirmă că un asemenea voiaj e plauzibil în urma unei senzații: auditive, optice, etc.

In plus, în acelaș articol intitulat cu litere destul de groase: „Universitatea Nouă", titlu pompos și nejustificabil pentru conținutul acelui articol „ilustrul" Dr. îmi analizează nu numai forma ci și fondul caracterizându-l ca un abil psiholog într'un laconic și subtil dialog, întreținut de însăși persoana D-sale.

— Hm, da! Pe mine m'ai caracterizat D-le dr., deși sunt un bun român, dar cum rămâne cu caracterizarea D-tale?..

Pe cât mi-aduc aminte, D-ta ești acela care, ai insultat cu cuvintele cele mai reprobabile pe studenții români creștini și n'ai tăcut decât atunci când ți-am dat bine-meritata replică de grație; și tot D-ta ești acela care ai îndrăznit să brutalizezi pe președintele „Societății studenților în medicină", dându-l afară cu forța din interiorul Facultății.

In urmă, acest domn președinte te-a provocat la duel, pentru compromiterea onoarei, și D-ta după cum era de așteptat ai strălucit prin absență în ziua duelului, fără ca să roșești în fața descalificărei și incalificabilei lașități.

Caracterizarea D-tale însă nu se termină aici. Lucruri vrednice de luat în considerație vor arunca o clară lumină asupra persoanei D-tale, nu atât pentru noi cari o cunoaștem cu prisosință, ci pentru alții cari n'au avut prilejul s'o cunoască.

Așa, D-ta care făceai pe ultra naționalistul la Iași în 1918, actualmente tolerezi în laboratorul de anatomie descriptivă, asistenți jidani cu duiumul.

Mai mult, într'una din zile, un subaltern al D-tale „simpaticul" Dr. Horia Dumitrescu, aflându-se în fața studenților din anul I-iu, a găsit de cuviință să-i amenințe ca pe niște copii de fată cu D-ta și în aprobarea unanimă a acestor puchinoși. Credeam că se dărâmă facultatea pe mine, când l-am auzit spunând:

— „Nu ve-ți mai da voi ochi cu mine; las'că v'arăt eu la examen!"!!...

— Sancta simplicitas!.. Supremă răsbunare!..

Chiar dacă ar fi fost rostită de un om dela înălțimea catedrei putea oare să nu pară puerilă și ridiculă?..

— Evident, că nu.

*

— Da, da „distins" și „ilustru" a devenit numele D-voastră D-lor, de când a-ți început să amenințați, mai cu seamă, că fiind o funcțiune de funcțiune, nu prea vă pasă de responsabilitate, nici chiar atunci când docila D-voastră variabilă vă transpotă cu minuscule valori în infinituri negative.

Cristofovici T. Spiridon

Am avut dreptate

Măsuri ca universitatea să să poată fi deschisă în normal nu; căminuri nici vorbă, iar cât privește hrana studenților, o poate spune însuși d-l Ministru Angelescu, care a mirosit carnea odorată a cazanelor de la cantină.

Pe noi nu ne miră. Eram siguri că toate câte le spunea d-l ministru în kilometricile coloane ale ziarelor, nu erau de cât vorbe.

Ne spunea să avem încredere; noi am răspuns categoric: n'avem încredere, ne am săturat de promisiuni, fapte o vrem.

Aveți încredere, îmi spunea iarăși un domn profesor în adunarea generală de la Cluj.

Nu, nu putem avea încredere, ne trag pe sfoară.

S'a supărat și a plecat, dar iată moțiunea pe care a votat-o în ultima întrunire a colegiului universitar și care arată, că noi am avut dreptate.

Iată cuprinsul moțiunei:

„Colegiul constată cu nespus regret că atât ministrul Angelescu cât și primul ministru Brătianu au promis că vor lua măsuri de ameliorări materiale pentru studențime și Universitate. Ministrul instrucției a dat chiar cifre pe cari profesorii le-au comunicat la timp studențimei pentru a o calma.

„Ori, din budgetul votat și cunoscut, se vede că au fost suprimate chiar din budgetul anului trecut. S'a suprimat leafa întregului personal administrativ al căminului; ALIMENTAȚIA A FOST REDUSĂ; budgetul laboratoriilor de la facultatea de medicină și științe a fost redus cu 60 de procente față de cel de anul trecut.

„Colegiul semnalează cu durere contradicțiile dintre promisiuni și buget, căci se diminuiază atât autoritatea Senatului Universitar, cât și autoritatea ministerială.

Colegiul are convingerea că orice măsuri s'ar lua, totul este zadarnic, din cauza duplicității guvernului, care a făgăduit, având conștiința deplină că nu va îndeplini făgăduelile".

Colegiul universitar din Cluj s'a deșteptat; când se va trezi și cel din București?

Jariște

Români și străini

Mâine, poimâine, groaznicul război civil între suferință și neprevedere se va isprăvi. Va trebui să închidem rănile, să acoperim ruinele cu muncă nouă, va trebui să uităm *faptele*, pentru a ni aduce aminte numai de înțelesul lor, care este: ***avem nevoe de o viață nouă!***

Nu vom uita din toate aceste dureri și jigniri numai pe acelea ce ne-au venit dela străini. Arendașii străini, cari au făcut să se ridice cel dintâiu strigăt de disperare, care n'a fost înțeles. Uneltitorii străini cari au exploatat nenorocirea noastră. Ințetitorii străini ai patimelor momentului înstrăinații cari au cutezat a se gândi la amestecul străinătății.

Cu aceștia va trebui, curând sau târziu, o răfuială.

România a Românilor, a tuturor Românilor, numai a Românilor..

E marele program al viitorului.

N. Iorga

Din „Neamul Românesc" No. 93/907.

—

Joi seara s'a ținut o consfătuire a președinților cercurilor județene. A prezidat d-l C. M. Răpeanu, vicepreședintele Centrului și s'a discutat mișcarea studențească și viitoarea organizație.

In privința mișcării s'a hotărât ca președinții să sfătuească pe colegi să nu mai intre la cursuri; mișcarea trebue continuată.

In ce privește organizația s'a ales o comisiune compusă din d-nii: Făcăeanu, Melinte și Băncilă, cari să studieze propunerile făcute.

INFORMAȚIUNI

Articolul *Orizonturi noui* al D-lui Octavian Goga publicat în numărul trecut al ziarului nostru, e reprodus după „*Țara noastră*".

Cerând scuze atât autorului cât și cetitorilor, facem cuvenita rectificare.

—

Rugăm pe cei ce au achitat abonamente sau au trimes fonduri pentru susținerea mișcărei studențești, și Cuvântului Studențesc prin mandat poștal să ne trimeată o c. p. cu toate indicațiunile necesare.

—

Intrebăm Ministerul Muncii și al ocrotirii sociale, dacă are cunoștință că fabricile jidovești de ape gazoase întrebuințează acid sulfuric (în loc de acid carbonic) pentru încărcarea sifoanelor.

—

In consiliul comunal al orașului Călărași a fost numit, conform progresului timpului și civilizației țării, și un „pumuntean": Apfelbaum. Guvernul l-a băgat în consiliu, însă după câteva luni tribunalul l-a băgat la pușcărie pentru fraude.

—

Am publicat în numărul trecut că studenților li s'a servit la cantina din str. Scaune carne stricată, iar studenții au făcut o manifestație de protestare.

Ca urmare d-l dr. Angelescu, ministrul Instrucțiunii, a făcut o inspecție la căminele și cantinele din București. D-l Ministru de-abea a putut să miroasă mâncarea servită studenților, a confundat dormitoarele studenților cu cele ale oamenilor de serviciu, etc.

Suntem informați că numai la cantina mediciniștilor a constatat o stare mai mulțumitoare.

—

Cei ce ne trimit articole sunt rugați
1) Să nu trimită articole prea lungi,
2) Să le scrie pe o singură pagină,
3) Să le scrie citeț pentru a putea fi culese. Altfel vom fi siliți prin forța lucrurilor să nu le putem publica.

—

D-l Alexandru Albu, violonist concertist, ne face cunoscut atitudinea jidanului Zwiebel (Sergiu Milorian) dela Rampa, care nu scapă nicio ocazie să bârfească pe orice artist de valoare, român, ridicând însă în slava cerului pe cel mai slab dintre fiii lui Iuda.

O știm și o simțim, domnule Albu, dar ne mângâem cu o singură speranță: că va suna odată ceasul răsplătirii și studențimea va ști să răsplătească.

—

In actuala sesiune parlamentară s'au anunțat o serie de interpelări cu privire la „Mișcarea Studențească". Aceste interpelări vor ataca și fondul social al revendicărilor formulate de studențime, dar mai ales vor cere imediata satisfacere a cererilor materiale, de oare ce cu toate promisiunile repetate studențimea trăește într'o mizerie care face rușine oricărui om cu inimă.

—

In urma propunerii *Consiliului de perfecționare al Școalei Politechnice din București, s'a desființat pe ziua de 25 Aprilie cr. Divizia Pregătitoare*, care funcționa pe lângă această școală cu scopul de a pregăti pe viitorii candidați pentru examenul de admitere în anul I-iu.

Cum în această diviziune erau 189 candidați, *din care 98 jidani de cea mai recentă importație din Galiția și de peste Nistru, cari se ocupau mai mult cu speculațiile de bursă și cu răspândirea doctrinei lui Leiba Trotzky, de cât cu învățătura, felicităm autoritățile în drept pentru fericita măsură, care distruge un cuib periculos de jidani „umanitariști"*.

—

D-l Ministru Dr. C. Angelescu a cerut ca pe ziua de Luni 14 Mai să se încerce neapărat redeschiderea Universității din Iași. In caz de nereușită Universitatea ar urma să fie închisă până la toamnă.

Deocamdată soluția ar fi minunată, mai ales că ar asigura o viligiatură liniștită guvernului, dar întrebăm pe d-l Ministru al Școalelor ce va fi la toamnă? Ar fi bine să se gândească din bună vreme, ca să nu aibă surprize neplăcute. Sau poate vrea să lase succesorului D sale această grijă.

—

„Studenții Români din America" protestează contra barbariilor studențești de la noi. Iscălesc: Gheiber, Siegal, Smilovici, Haim Moses etc.

Taci moi! Ne miră că nu cereți „Numerus Clausus" pentru românii neaoș.

—xox—

„Adevărul" sângeros

„Adevărul" de Marți publică cu litere de o șchioapă „*Sensaționalele declarațiuni ale D-lui Min. Al. Constantinescu*".

Il știu pe D. Al. Constantinescu prea abil și prea „maestru" în politică, ca să ne închipuim că înainte de a sosi bine în țară și fără a fi avut măcar o întrevedere cu colegii din cabinet, ar fi fost dispus să facă asemenea declarațiuni de senzație și mai ales cu tonul așa de ridicat, ca să poată fi auzit și de jidănașii dela Adevărul, cari umblă cu limba scoasă după subiectele care le convine.

Totul se reduce la produsul imaginației unui jidănaș cu patru clase, inspirat poate de unele sugestii ale vre-unui lacheu sau șofeur al D-lui Min. al Domeniilor, care 'și închipue că prin cronicele sale va produce mult trâmbițata *criză în guvern*.

După Adevărul situațiunea țărei în străinătate este vecină cu falimentul.

Consolidarea datoriilor a fost oprită, stabilimentele industriale ne refuză orice material pentru refacerea țărei, leul scade vertiginos la bursele străine, orice credit financiar ne este suprimat, potentații politici ai apusului întorc spatele reprezintanților noștri diplomatici, conferința dela Lausanne ne ține într'o nesiguranță penibilă, nevoind să recunoască drepturile noastre asupra insulei Adakaleh, și toate acestea să nu credeți că vin dela politica guvernului, dela acțiunea opoziției, sau dela minciunile ziarelor jidovești *care zi de zi* anunță lumei „*revoluția din România*". Nu.

Toată vina acestei situațiuni o au studenții, cari prin acțiunea lor „criminală", inspirată de „dușmanii noștri seculari", discreditează politica țărei. Și, continuând, *Adevărul* cere, nici mai mult, nici mai puțin decât împușcarea tuturor agitatorilor și tragerea pe roată a celor cari ațâță. Scurt și categoric!

Dată fiind criza dela Ministerul Internelor, credem că bine ar face guvernul să ofere acest portofoliu sângerosului jidănaș perciunat, pentruca țara să recapete imediat liniștea așa de necesară oficinelor din Sărindar.

„O doctrină a urei și o propagandă primejdioasă: Antisemitismul"

de SIMON BAYER, avocat

Diferența dintre arieni și nearieni, bazată pe afinitatea limbilor, este fără îndoială un criteriu de profundă deosebire de caractere, ale diferitelor rase și neamuri, ori cât această constatare a filologiei moderne nu este pe placul autorului.

Dacă e adevărat că limba însăși nu se transmite pe simpla cale a eredității, nu e mai puțin adevărat că arianul se naște cu anumite predispoziții, între care și acelea ale graiului, care sunt de bună seamă altele decât acelea cu care se naște copilul de altă rasă și alt neam. Aceasta este atât de exact, încât nu mai merită a insista. Și poporul bazat pe observația seculară, a caracterizat acest lucru prin numeroase proverbe și zicători. Astfel, copilul semit se va naște cu predispozițiile rasei sale de parazit social, precupețitor al muncii sau talentului altora, comunist și cosmopolit când e vorba de alții, și cel mai înfocat naționalist când e vorba de el și neamul lui..

In privința conformației fizice, dacă unii arieni par a se asemăna rasei semite, aceasta nu poate însă exclude deosebirea fundamentală fizică între arieni și semiți. Atât de mare e această deosebire, încât rog pe cei mai sceptici să-și arunce privirea pe staiuile de pe monumentele vechi din muzeele istorice sau numai de prin cărțile de istorie veche și se va convinge că tipul semit de acum 3-4 mii de ani nu diferă întru nimic de tipul păstrat admirabil — în carne și oase — în jidanul de astăzi, tot așa după cum tipul roman de pe monumentele noastre străbune își găsește perfecta asemănare în figura atât de nobilă a celui care a luptat cu atâta avânt și curaj la Plevna, Oituz și Mărășești!

Miile de ani cari s'au scurs din adânca antichitate și până astăzi, par'că n'au fost decât câteva zile!

Dacă identitatea fizică a raselor se constată chiar în cursul a mii de ani, nu mai puțin se constată identitatea morală, sufletească.. Ni se cântă mereu că Jidanii de astăzi, dacă sunt paraziți și traficanți ai muncii și bogățiilor altora, aceasta s'ar datori împrejurărilor [illegible]olitico-social-economice prin care au [illegible]t, din antichitate până astăzi, căci [illegible]ine ei au fost păstori și agri[illegible] [illegible]ar Fenicienii ereau aceia cari [illegible]iciau cu comerțul.

[illegible]a așa de ușor că Feni[illegible] [illegible]alții decât tot semiți, [illegible]i 'nainte de venirea [illegible] pe coasta Mării [illegible]i de mai târziu, [illegible]enicienii, n'au [illegible]e mai hră-

păreţe apucături a'e Fenicienilor, a căror lăcomie, pizmă și viclenie au rămas proverbiale și atât de bine întrupate în jidanul de astăzi.

Iar dacă în captivitatea babilonică, „cea mai mare parte a Evreilor rămase tot la lucrarea pământului" iar ceilalți se apucară de comerț, apoi aceasta s'a întâmplat nu de bunăvoia Evreilor, ci fiindcă așa voia stăpânul lor, Babilonul.

Adevărul este că Jidanul de astăzi, oțelit în împrejurările care au urmat din entichitate și până astăzi, a păstrat și rezumat în sine toate caracterele străvechi ale rasei sale, care pentru conservarea acestei rase sunt admirabile însușiri, însă pentru celelalte neamuri și în special pentru noi. Românii, sunt înfiorătoare arme de distrugere.

(Vom urma).

Vasile Vlădescu
avocat-profesor.

Obrăznicie înăscută

Proces-Verbal din 24 Aprilie 923

Subsemnatele profesoare la șc. comercială superioară de fete, întrunindu-ne astăzi 20 Aprilie a.c. în consiliu școlar am hotărât în unanimitate eliminarea din școală pentru totdeauna și fără drept de examen a elevei Streit Ita din cl. II, pentru nepermisa îndrăzneală de a scoate de pe pieptul elevei Dumitrescu Fotinia cl. I, tricolorul național și a-l arunca jos, fapt pe care l'a repetat și în cancelarie în fața D-nelor profesoare, când au fost chemate ambele eleve, spre a se face ancheta celor petrecute.

Directoare, *A. Constantinescu*

—

Universitatea din Lyon a decernat titlul de „*doctor honoris causa*" profesorilor români: d-nii *Dr. I. Cantacuzino, N. Iorga și Racoviță.*

Aceste titluri sunt recunoașterea meritată a acestor savanți, cari au dus departe în apus contribuțiunile românilor în domeniul științei.

...ICEKOFSKI
...ST
...reducere p. studenți
...11

Ultima Oră

—xox—

In momentul când apărem, **Universitatea din Cernăuți ține cursuri numai cu studenți jidani și ruteni.**

La Cluj. Studenții au înaintat un memoriu d-lui Ministru al Instrucțiunii, prin care declarau că nu vor intra la cursuri până ce nu se va reveni asupra eliminării colegilor: Ionel Moța, președintele centrului, Olimpiu Boeriu, Isac, V. Moldovan, I. Silaghi Nicolae Augustin și Bidian; până ce nu se vor ridica forțele militare și nu se vor acorda cele cerute de studențime.

O moțiune a asistenților dela Facult. de Medicină

Societatea asistenților și preparatorilor de la facultatea de medicină a votat o moțiune prin care cere scoaterea din țară a evreilor intrați după 1914; revizuirea titlurilor tuturor medicilor cari au obținut dreptul la practică după 1914 și al treilea, străinii să nu fie primiți la clinici de cât în număr proporțional cu populația.

Vor ține o nouă întrunire pentru a protesta contra felului cum rectoratul a încercat să mențină universitate deschisă.

La Iași. Universitatea este închisă.

La București din cei 14.000, urmează cursurile numai 180-200 studenți, ceilalți se abțin.

Comitetul Central a lansat un nou manifest și ultim apel către cei 200 studenți.

Girant responsabil: V. CLIMESCU